

GOIGS DE SANTA EULÀLIA

VERGE I MÀRTIR

TITULAR DE
DE CRESPIÀ, AL
(BISBAT)

Se'n celebra la diada

LA PARRÒQUIA
PLA DE L'ESTANY
DE GIRONA)

el 10 de desembre

Dels àngels sou companyona,
gran patrona:
Crespià vostres llaors canta,
Eulàlia, verge molt santa.

Fou a Mèrida on nasquéreu
—i hi cresquéreu—
de pares molt virtuosos,
amb el Senyor generosos
—tal sabéreu—;
diligents i fervorosos,
treballen vostra persona,
gran patrona:
Crespià...

Tot i ser tan joveneta,
colometa,
sabeu la llei cristiana;
de la glòria mundana
sou distreta
car veieu que és glòria vana;
de virtuts porteu corona,
gran patrona:
Crespià...

Del martiri esteu sedenta,
molt ferventa;
Dacià amb cruel fal·lera
obra persecució fera.
Vós, contenta
de confessar ser cristiana;
de sofrir, l'ocasió és bona,
gran patrona:
Crespià...

L'amor de Déu, que us arbora
—i és tothora—,
us dóna la fortalesa
de cridar fort i amb prestesa:
«Ídols fora!»
Del tirà, la ira encesa
amb vós, verge, s'abraona,
gran patrona:
Crespià...

Com que els ídols, avorrida,
no heu servida,
sou pel fer martiritzada
i cruelment assotada,
fora mida;
per Crist fóreu consolada
amb l'ajut que als fidels dóna,
gran patrona:
Crespià...

No minvà vostra alegria
santa i pia
havent tanta sang vessada;
d'aquells botxins destrossada
—qui ho diria!—,
de Jesús sou més amada,
dolcíssima papallona,
gran patrona:
Crespià...

Per confondre la dolçura,
sempre pura,
que hi ha en vostre cor digne,
amb ardent foc el maligne
us tortura,
i apareixeu més insigne;
per això, el cel cants entona,
gran patrona:
Crespià...

Acabeu la vostra vida,
escollida,
tothom diu que en creu clavada
fent de Jesús imitada
molt complida;
ell, que així us ha encaminada,
dolçament us acarona,
gran patrona:
Crespià...

Talment una colometa
lleugereta,
vola cap al cel —l'empiri—
la vostra ànima, pur lliri,
blanca i neta;
consumat vostre martiri,
resteu en creu llarga estona,
gran patrona:
Crespià...

Vostres despulles sagrades,
molt preuades,
les cobreix blanca nevada,
com mantell de desposada
—admirades!—
perquè sou de Déu amada,
qui la virtut no abandona,
gran patrona:
Crespià...

Oh verge i màrtir sagrada,
venerada,
sigueu nostra defensora
en tot instant, i tothora
recordada;
nostres enemics feu fora,
per Déu i santa Madona,
gran patrona:
Crespià...

Dels àngels sou companyona,
gran patrona:
Crespià vostres llaors canta,
Eulàlia, verge molt santa.

entrada tornada

Dels àngels sou com - pa-nyo-na, gran pa-tro-na: Crespià vos-tres lla-ors canta, Eulà-lia, ver-ge molt cobles santa. 1. Fou a Mè-rida on nasqué-reu -i- hi cresqué-reu- de pa--res molt vir - tu - o-sos, amb el Senyor ge-ne--ro-sos -tal sa--bé-reu-; di-li--gents i fer - vo-ro-sos, tre-bà-llen vostra per-so-na, gran pa-tro-na! Crespià...

V. Quan em trobava en perill i en la desgràcia.

R. Em feien feliç els vostres manaments.

ORACIÓ: Oh Déu, ens alegrem amb la memòria de santa Eulàlia. Ajudeu-nos pels mèrits d'aquesta verge i màrtir que ens il·lumina amb l'exemple de la seva castedat i de la seva fortalesa. Per Crist Senyor nostre. - R. Amén.

Lletra: Joan de Porcioles i Gispert (1866-1932) - Música: anònima tradicional
Revisió i transcripció: Jaume Planas i Pahissa